

Discurs cloenda de les Jornades de debat estratègic de CDC

31 de gener de 2009

Benvolguts amics,
Benvolgudes amigues,
moltes gràcies per la vostra participació en aquestes jornades.

Moltes gràcies, també,
a tots els que heu acceptat participar com a membres de les taules rodones.

Jo he estat en una taula
On s'han dit coses molt interessants i
Això mateix m'han dit de les altres taules.

A tots i a totes,
moltes gràcies per haver
contribuït a l'èxit d'aquesta jornada.

Ara que em toca fer el discurs de cloenda,
espero estar a l'alçada de tots vosaltres.

I m'agradaria fer-ho parlant d'idees i de reptes.

M'agradaria fer-ho,
compartint amb vosaltres
les meves inquietuds com a ciutadana,
com a política
i com a catalana.

M'agradaria fer-ho,
compartint un sentiment que segurament tots
hem tingut darrerament.

Alguns han explicat aquest sentiment
recorrent a la imatge del "català emprenyat".
I, efectivament, n'hi ha per estar emprenyat.

D'altres l'han explicat recorrent a la imatge del "català perplex".
I, també,
també hi ha motius per la perplexitat.

Però jo en diria més aviat "desorientació".

A Catalunya es nota
cada cop més
que no hi ha un objectiu clar,
que no hi ha un projecte comú,
que no hi ha un camí marcat per assolir-lo

Jo crec que aquest és el motiu del mal humor i de la perplexitat.

Quan una persona ha de fer un camí ple d'obstacles
i a sobre en la direcció equivocada,
al final s'emprenya.

I quan algú pregunta pel camí,
i li senyalen una, dues i, fins i tot, tres direccions diferents,
i oposades entre sí,
té raons perquè se li quedi cara de tonto.

Des de fa uns anys,
molts catalans i moltes catalanes
ens sentim perduts,
tenim la sensació d'anar a la deriva,
en una nau sense govern.

Davant d'una situació com aquesta,
és necessari parlar,
debatre,
confrontar idees,
compartir els reptes...

I aquest és el motiu pel que
Convergència Democràtica de Vilanova
hem decidit
organitzar aquestes jornades.

Per apropar-nos a la ciutadania
i recollir les seves inquietuds
i les seves necessitats.

Per contribuir a crear un nou projecte a la nostra ciutat
que generi progrés i riquesa econòmica
que impulsi el benestar social
que dinamitzi la cultura
que projecti Vilanova.

Un projecte que transmeti confiança i il·lusió a la gent,
que faci possible tornar a formar un govern nacionalista
proper a la gent i als seus interessos.

Aquesta jornada és una iniciativa modesta,
però molt sentida, molt necessària i molt seriosa.

És una iniciativa
que vol obrir les portes de Convergència Vilanova
perquè,
en definitiva,
un partit és un equip de persones
al servei de les persones,
al servei de la seva gent.

Aquest ha estat sempre un gran actiu de Convergència Vilanova
i així ho ha entès molta gent
que durant molts anys
ens ha donat el seu suport electoral.

Jo crec que això vol dir que estem prop de la gent
i que sabem donar resposta als seus interessos.

Vol dir que estem al seu costat
i que fem tot el possible per solucionar els seus problemes.

Jo crec sincerament,
que aquest és el gran actiu que té Convergència de Vilanova:

La proximitat,
la comunicació,
el contacte personal,
el treball constant,
i la dedicació,
sempre han estat els punts forts de la nostra formació.

Estic convençuda que si sabem posar-los en valor
la majoria dels electors,
continuaran confiant en nosaltres.

Davant de la "desorientació" que es viu
a Vilanova i a tot Catalunya,
tothom intenta buscar un camí de sortida,
però sense èxit,
tothom pensa tenir la solució,

Però al final,
la majoria dels ciutadans i ciutadanes se n'adonaran
- i nosaltres ho hem de demostrar -
que el camí ja està traçat,
que el camí ja existeix
que el camí no cal re inventar-lo,
el camí som nosaltres.

A Vilanova i la Geltrú estem treballant perquè així sigui.

Volem ser l'alternativa a la desorientació.
Volem ser el camí cap a la recuperació.
Volem ser la font d'una nova il·lusió
per treballar i construir el nostre propi futur,
com a ciutat i com a país.

Però tots els camins
comencen al poble o a la ciutat de cadascú,
i acaben en els parlaments: nacional, estatal i europeu,
on es defensen els nostres drets
i on es proposen projectes des de la nostra manera de ser.

Per aquest motiu,
hem de ser conscients
que els reptes electorals
que haurem d'enfrontar en els propers tres anys
no són independents entre sí.

Hem de fer entendre
als nostres veïns i veïnes
la importància
que té per la nostra ciutat i per al nostre país
que tornem a tenir un projecte transversal, integrador i comú
al servei de la gent i del país.

Hem de saber crear l'onada de canvi que necessita
tant la nostra ciutat
com el nostre país.

I per poder fer això,
és necessari que les dones i homes de Convergència
tinguem un model de ciutat
de futur,
engrescador
i integrador

Un model de ciutat
que sigui la versió a escala del país que volem.

Un país, una ciutat,
que independentment del nombre d'habitants que tingui,
sàpiga qui és i d'on ve,
que sàpiga integrar tothom
en una sola societat
en una sola nació
combinant realització personal i integració nacional.

Hem de saber explicar
que ser vilanoví i ser català és la mateixa cosa.

Hem d'aconseguir que esdevenir ciutadà sigui adquirir drets i també deures,
Un acord just entre l'individu i la societat que l'acull.

I no estic parlant només d'immigració!

Estic parlant de totes les persones
que en aquest moment comparteixen espai i temps amb nosaltres,
però que sovint no passen d'aquí.

Viure a Vilanova,
i viure a Catalunya,
ha de ser alguna cosa més que compartir espai i temps,
ha de ser compartir llengua, valors i costums,
des de la comprensió, l'intercanvi i la integració.

Hem d'aconseguir que el nostre projecte els cridi l'atenció
i que tothom vulgui sumar-s'hi.

Però per fer-ho,
cal que sapiguem connectar i compartir els reptes de la gent.

Segur que tots tenim coneguts, amics, familiars,
que creuen que la qüestió nacional és prioritària
que creuen que és urgent actuar
per evitar l'estat de deriva actual.

Tenen raó!

Però també tenim coneguts, amics, familiars,
que creuen que l'economia i la feina també són prioritàries,
i d'altres que estan patint els efectes de la crisi econòmica en pròpia pell.

Tots tenen raó!

I si volem ser transversals,
majoritaris
i decisius.
hem de saber crear un projecte i un discurs
on aquestes tres variables siguin compatibles,
on el progrés personal,
el progrés econòmic
i el progrés nacional
siguin una mateixa cosa.

I no estic parlant, només, d'estatut i de finançament.

Estic parlant de trobar solucions a la crisi econòmica,
solucions petites i immediates.

Estic parlant de solucions locals, pròximes, personals.

I de solucions més grans i a més llarg termini.

Estic parlant de fer el que s'espera de nosaltres, els polítics:
buscar solucions!

Però també, transmetre il·lusió i valors.

I en el nostre cas,
transmetre el que ens ha fet grans com a país
i grans com a partit:
realisme,
aprofitament de les nostres capacitats,
treball, innovació, i imaginació.

Un catalanisme basat en l'estima al país per sobre de la ideologia.

En un esperit renovador i modernitzador.

En la confiança en la persona i en la societat
per sobre dels poders públics.

Amb mentalitat oberta i projecció al món
per sobre de la mirada curta i
tancada.

En els valors i actituds de compromís
per sobre de la cultura de l'egoisme particular.
I tot això no ho invento jo,
ho va dir l'Artur Mas al mes novembre del 2007

Aquest projecte,
tots aquest reptes,
totes aquestes responsabilitats,
depenen del treball en equip,
depenen de la capacitat que tinguem de treballar conjuntament
des del partit – i des de la federació-.

I també amb la gent,
fent una política pròxima,
pràctica,
en contacte amb la realitat.

Per això diem que fent ciutat,
treballant per la gent del nostre municipi,
també treballem pel nostre país.

Per això diem que treballant per Vilanova,
també treballem per un projecte nacional
integrador, de progrés i sobirà.

Moltes gràcies.